

Ζακυνθινοῦ, Πατριαρχ.
ἔγγρ. (Ἑλληνικά, β σ. 426).

Χαρὶς α'
—
(210)

«καὶ οὕτω καὶ δύο Χαρίας» ἐν τῷ
καταλείπει τὴν μιστὴν ἐκ κοινῆς

[Εἰς ἔγγρ. τοῦ 1749]

